

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۹/۲۲

لیکوالان: لیون پولادا او لیلیا پولادا Leon B. Poullada & Leila D.J Poullada
مترجم: عبدالباري جهاني

د افغانستان شاهي دولت او متحده ایالات

The Kingdom of Afghanistan and the United States: 1828-1973

دریمه برخه

دا کتاب د متحده ایالاتو مورخ او دیپلومات لیون پولادا او د هغه مېرمنې لیلیا پولادا لیکلی دی. که څه هم چې ټول کتاب د افغانستان او امریکاد اړیکو په اړه دی خو ځینې فصلونه یې د افغانستان له اوسنیو حالاتو سره مستقیم تړاو لري ما یې هغه د ترجمې لپاره انتخاب کړي دي. زه یقین لرم چې دا فصلونه به د افغانستان د تاریخ د علاقه مندانو او تاریخ د شاگردانو لپاره په زړه پوري وي.

شپږم فصل

د پښتونستان د ستونزې پیل:

د پښتونستان اختلاف، د افغانستان د خپلواکي په تنسته کې یو ناتړلی تار وو. روسانو دا تار په ډېر مهارت کش کړ او ډېره بڼه استفاده یې ورڅخه وکړه. امریکا د پښتونستان د تباها کوونکو نتایجو د مخنیوي په هڅو کې ناکامه سوه؛ یو علت یې دا وو چې امریکا د دې مسلې په حساسیت نه پوهېده او بل علت یې دا وو چې د امریکا مقامات د متحده ایالاتو او پاکستان ترمنځ د ستراتیژیکو اړیکو تر اغېزې لاندې راغلي وه. مور به په دې فصل کې د امریکا او افغانستان په اړیکو کې د دې مسلې پر زیان رسوونکو اغېزو باندې وړغیرو.

د افغانستان او پاکستان ترمنځ د پښتنو د مسلې پر سر له اختلاف سره د هغو میلیونونو قبایلي پښتنو موضوع تړلی ده چې څوک په کوچي او څوک په کلیوالي حالت کې ژوند کوي او د ډیورنډ د کرښې په اوږدو کې، چې دا دواړه هیوادونه یې پر سر اختلاف سره لري، اوسیري. دې خلکو ته پښتانه یا پختانه ویل کیږي ځکه چې د دوي ژبه پښتو یا پختو ده او دا یوازې د لهجې خبره ده. روډیارد کیپلینګ د هند د شمال لوېدیځ سرحد په باره کې د افسانو په لیکلو سره دې قوم ته نړۍ وال شهرت ورکړی دی. پښتانه پر ډیرو قبایلو او د قبایلو پر ښاخونو باندې وېشل سوي دي مگر ګډ مذهب، ژبه، رواجونه او تاریخ لري.

په دغه او ورپسې فصل کې به کوښښ وکړو چې د پښتونستان د مسلې پر قانوني اړخ او نورو پېچلتیاوو باندې بحث وکړو او وبه گورو چې، د دې موضوع ترشا، د پاکستان درېځ څه مجبوریتونه پېښ کړي او متحده ایالاتو د دې مسلې په حلولو کې کوم ناکام کوښښونه کړي دي. دا به هم وگورو چې شوروي اتحاد له دې مسلې څخه څرنگه په زرنگي استفاده کړی ده او د متحده ایالاتو او افغانستان ترمنځ یې درز ایجاد کړی او پخپله یې په افغانستان کې اقتصادي، سیاسي او پوځي نفوذ کړی دی.

افغانستان د پښتونستان په مسله کې تاریخي، قومي، کلتوري او قانوني دلایل لري. پر دې برسېره لا، افغانستان، د پښتون نېشنلیزم د ملاتړ لپاره، قانع کوونکي داخلي سیاسي دلایل لري. د پاکستان درېځ زیاتره پر رسمي قانوني دلایلو ولاړ دی او د پښتونستان د موضوع په حلولو کې د خپل هیواد د تجزیه کېدلو وېره ورسره ده. امریکا په دغه موضوع کې، د خپلو ستراتیژیکو ګټو سره سم، رول لوبولی دی او کوښښ یې کړی دی چې د دواړو هیوادونو ترمنځ چې، امریکا دوستانه اړیکې ورسره لري، دا جنجال له سوله ايزي لارې حل کړي. دلته به لومړی د دواړو مخالفو هیوادونو پر دریځونو باندې بحث وکړو.

د افغانستان درېځ — تاریخي اساس:

پښتانه، له ډېرو قرونو راهیسې، د افغانستان په جنوبي او ختیځو سیمو کې آباد دي. پوهان د پښتنو پر اصل او نسب باندې اختلاف سره لري مگر دا خبره څرګنده ده چې دا قوم د میلاد څخه مخکې څلورمه پېړۍ کې د سکندر کبیر په

زمانه کي دلته اوسېدی. د پښتنو ستراتيژیک موقعیت، چې د هند او مرکزي اسيا تر منځ په غرونو کي اوسېدل، هغوی ته په دې سیمه کي پوځي برلاسی او د تجارتي لارو کنټرول په برخه کړی دی او له هغو امپراطوریو څخه یې چې دوی یې احاطه کړي دي د لارو محصول او سیاسي امتیازات اخیستي دي. چاچي د دوی د فتح کولو او تابع کولو کوشنونه کړي دي، ناکام سوي دي او لایي له آزادی سره د دوی مینه زیاته کړي او په مقاومتونو کي یې د گیریلایي جنگونو مهارتونه ور په برخه کړي دي.

بریتانیا، په ۱۸۹۳ کال کي کوشن وکړ چې، د افغانستان له امیر سره د یوه تړون په اساس، په قبایلي سیمو کي ثبات راولي. د دې موافقې په اساس د ډیورنډ کرښه منځته راغله چې د هند او افغانستان ترمنځ د پرتو قبایلو په منځ کي تېره سوه. مور به د دې کرښې پر قانوني اړخ باندي بحث وکړو خو دا باید ووايو چې ماهران په دې عقیده دي چې، د یوه بین المللي سرحد په حیث، یوه د بلا په څېر، بدشکله کرښه ده. د کنړ د سیند حوزه او د مهمندو لویه قبيله پر دوو برخو ویشي. اړېدي د خیبر په دره کي، له افغانستان څخه بهر پرېږدي؛ د سرکښو وزیرو په سیمه کي تیرېږي. نه یې قبیلوي، نه جغرافیایي او نه یې پوځي واقعیتونه په نظر کي نیولي دي. د پښتنو کلي او حتی کورنۍ یې سره وپشلي دي. پښتنو په دې کرښه کي ری ونه واهه؛ مگر د دې کرښې پر سر د افغانستان او د هند د حکومت تر منځ هر وخت جنجال موجود وو او وروسته د افغانستان او پاکستان د اختلاف یو عامل سو.

د پښتونستان ستونزه، په ذات کي، د ډیورنډ له کرښې څخه مخکي پیل سوي ده؛ مگر د دې کرښې کشیدلو دا ستونزه نوره هم سخته او پیچلې کړه او تر شلمې پېړۍ پوري ځکه ورسېده چې انگرېزانو، په خپله خوښه او اختیار، پښتانه قبایل د افغانستان او بریتانوي هند ترمنځ وپشلي وه. افغانستان، په اته لسمه پېړۍ او د نولسمې پېړۍ یوه برخه، د شمالي هند پر پراخه سیمه او کشمیر باندي واکمني کړي وه. د دغو سیمو ډېره برخه، له دوی څخه، لومړی سیکهانو او بیا انگرېزانو بېله کړه. که څه هم چې په افغانستان کي څو ژبي ویل کيږي او څو قومونه پکښي اوسېږي؛ خو واکمني کورنۍ یې، د تاریخ په اوږدو کي، معمولاً له پښتني نسله دي. پښتنو له دغه امله د پښتني قبایلو د وپشل کېدلو سره سخت مخالفت وکړ. وروسته چې په افغانستان کي هر څه حکومتونه راغلي دي، هر یوه په خپل وار، لږ و ډېر، دا موضوع را پورته کړي او د ډیورنډ د کرښې پر پوري غاړه یې د پښتنو ورونو د خودمختاری غوښتنه کړي ده. د پښتنو جنگي قوت او د هغوی ستراتيژیک موقعیت هغوی د روسیې او بریتانیا د امپراطوریو تر منځ په مبارزه کي ډېر مهم کړي دي. په نولسمه پېړۍ کي روسانو په مرکزي اسيا کي د جنوب پر لور پرمختګونه پیل کړل او بریتانیا د هغوی دا پرمختګ، په هند او ایران کي، خپلو گټو ته خطر وباله او له هغوی سره د مقابلې لپاره یې د شمال پر لور حرکت وکړ. په دغه وخت کي د افغانستان کمزور حکومتونو، له خپلي خاوري څخه د دفاع کولو او د دواړو قدرتونو ترمنځ د حایل په توګه ساتلو لپاره قبایل د انگرېزانو په مقابل کي حمایه کول او له هغوی څخه یې د انگرېزانو پر ضد کار اخیست.

په ۱۹۰۷ کال کي بریتانیا او روسیې په سینټ پیټرزبورګ کي د بریتانیا- روسیې یو تړون لاسلیک کړ او په مرکزي اسيا کي یې د نفوذ سیمې وټاکلې. د دوی ترمنځ دغه تړون د پښتنو قبایلو ستونزه حل نه کړه. څرنگه چې له دوی څخه د لویو قدرتونو ترمنځ د یوه قوت په توګه کار اخیستل سوی وو نو دغه حالت د هغوی د ژوند شرایط داسي راوستلي وه چې د حکومتونو منظمه اداره یې نه سواي منلای. د دوی دغې سرکښۍ ته له ډېره وخته درناوی څرګند سوی وو او د دوی د بنورښونو او سرکښیو د مخنیوي لپاره یا دوی ته تنخواوي او رشوتونه ورکول کېدل او یا به حکومتونه، هغوی ته د سزا ورکولو لپاره، ډېرو سختو عملیاتو ته مجبور سول او دغو پرله پسې جنگي عملیاتو له دوی څخه یو ډول اجتماعي یاغیان جوړ کړي ول. د افغانستان حکومت، سره دې بیا هم، د هغوی په مقابل کي خپل مسوولیت احساساوه او د هغوی ښېګڼو ته متوجه وو او کوشن یې کاوه چې، د وینو د اشتراک څخه په ګټي اخیستلو سره، په هغوی خپل سیاسي نفوذ وساتي.

بریتانیا هیڅ وخت نه د قبایلو د کرارولو وس پیدا کړ او نه یې د ډیورنډ د کرښې پر پوري غاړه د قبایلو په دوستي ارمان وخوت. د هند حکومت د قبایلو دغو پرله پسې ناکرارو، چې هم یې په افغانستان کي د هغوی نفوذ ته تاوان رساوه او هم یې د هند په شمال لوېدیځ سرحد کي هر وخت وضع ورته خرابوله، مجبور کړی وو چې خپلو پالیسیو ته وخت په وخت تغیر ورکړي. کله د پرمخ تللو یا Forward Policy ته مخه کړي او پر قبایلو باندي حملې وکړي او کله هم له نظارت سره د حرکت نه کولو یا Masterly Inactivity پالیسي غوره کړي او هغو سیمو ته پر شا سي چې د هند د حکومت تر بشپړ کنټرول لاندې وي. مغروره پښتنو د هغوی د فارورډ پالیسیو سره، په ډېر قهر او زور، مقاومت کاوه او په خپلو غرونو کي یې گیریلایي جنگونه ورسره کول او کله چې به د هند حکومت د پرشا کېدلو پالیسي غوره کړه نو دوی به هغوی ته د تحقیر په سترګه کتل او بریالی موسکا به یې کوله. په پای کي د بریتانیا حکومت د کنټرولولو او انتقام اخیستلو پالیسي ته مخه کړه.

د بریتانیا حکومت په ۱۹۰۱ کال کي په هغه سیمه کي د اداري طرز او جغرافیایي وپش ته تغیر ورکړ او د شمال لوېدیځ سرحد سیمه یې له پنجاب څخه بېله کړه او دا یې بیا پخپله پر مسکونو ناحیو او قبایلي ایجنسیو باندي وپشله. په دې سیمو کي قوانین د هند له نورو ایالتونو څخه په بېله طریقه عملي کېدل او قبایلي سیمي د هغو تړون ډوله موافقتنامو په اساس اداره کېدلې چې د قبایلو او حکومت ترمنځ به سوي وي او په هره سیمه کي سیاسي استازي

مرکزي حکومت ته مستقیماً مسوول وه. د ادارې دغه ترتیب پښتانه د خپلواکي تحریک غوښتلو ته وپارول او د ۱۹۳۰ په لسیزه کې یې د خودمختار پښتونستان د جوړېدلو غوښتنه را منځته کړه.

د سرحد د پښتنو قبایلو حالت او له هغوی سره سلوک، د افغانستان د امیرانو او په هند کې د برتانیې د حکومت ترمنځ د دایمي جنجال یوه ستونزه وه. عبدالرحمن، چې په ۱۸۹۳ کال کې یې د ډیورنډ موافقتنامه لاسلیک کړې وه، او د هغه زوی حبیب الله، حتی هغه وخت چې د برتانیې حکومت په زور کې وو، دواړو کونښن کاهه چې د سرحد پر دواړو خواوو باندې پرتو قبایلو کې نفوذ وکړي، ثبات پکښې ټینګ کړي او مرسته ورسره وکړي. پاچا امان الله ۱۹۱۹-۱۹۲۹ کونښن وکړ چې د برتانیې او افغانستان په دریم جنګ کې، چې په نتیجه کې یې افغانستان استقلال وګاټه، په سرحد کې د پرتو قبایلو پر مرسته باندې تکیه وکړي. امان الله په ۱۹۲۱ کال کې، د دایمي سولې د موافقتنامې د لاسلیک کولو په وخت کې، د برتانیې مختاروزیر ته په ډېرو څرګندو الفاظو وویل چې تر څو پوري برتانیې پر پښتنو قبایلو باندې، چې له افغانستان سره د هغوی خپلوي هر چاته معلومه ده، ظلم او تېری کوي، نو زموږ ترمنځ تړون به د دوستۍ نه بلکه د ګاونډیتوب تړون وي.

په ۱۹۲۹ کال کې امان الله وروسته له هغه سقوط وکړ چې د افغانستان د عصري کولو د پروګرام له امله یې، چې د قبایلو خپلواکي او د ژوند طرز یې تهدید او، د پښتنو قبایلو ملاتړ له لاسه ورکړ. له ده څخه یوه تاجک رهن تخت ونيوی او هغه ته، د امان الله یوه قریب، جنرال نادر خان ماته ورکړه. نادر د ډیورنډ د کرښې پر دواړو غاړو باندې پښتانه قبایل د دې لپاره سره راغونډ کړل چې په کابل کې د پښتنو د سلسلې شاهي سستم ټینګ کړي. نادر په ۱۹۳۱ کال کې پارلمان ته وویل چې د آزاد سرحد د پښتنو قبایلو مسله د افغانستان د حکومت د خاصې اندېښنې وړ موضوع ده. سره له هغه هم د د قبایلو په موضوع کې د نادرخان پالیسي ځکه نرمې او نسبتاً غیر فعالې وې چې هغه د انګرېزانو په مرسته تخت نیولی وو. د مثال په توګه د ۱۹۳۰ په لسیزه کې د قبایلو په سیمه کې د خدایي خدمتګارو د تحریک په ترڅ کې، نادرخان د خان عبدالغفار خان له ملاتړ څخه ډډه وکړه. دې دغه راز د مهمندو، اورګزیو او افریدیو د شورښوونو په وخت کې بېطرف پاته سو.

د افغانستان دریځ — کلتوري اړیکې:

د افغانانو د کلتوري ادعا اساس زیاتره د افغانستان د پښتنو او د ډیورنډ د کرښې ختیځې خواته پرتو پښتنو د وینو پر پیوند باندې ولاړ دی. د افغانستان پښتانه په خپل هیواد کې تر ټولو نورو قومونو اکثریت دي. د کرښې پر دواړو خواوو باندې پراته پښتانه، له قرنونو راهیسې مشترک میوزیک، مذهب، ژبه، عادات، ادبیات او د غیرت او ناموس یو شان مقررات او قوانین لري، چې پښتونولي یې بولي. د پښتنو حاکمو شاهي سلسلو دغه مقررات او د وینو پیوندونه ساتلي دي او تر یوه ځایه پوري یې د افغانستان د نورو اقوامو پر ارزښتونو باندې هم اغېزه کړې ده. دا ډېر غښتلی او ژوندی کلتور دی او د افغانستان په اکثر و پښتنو کې یې ژورې ریښې ځغولې دي. حتی په غرب کې روزل سوي او عصري پښتانه هم په زړونو کې د دغه کلتور تر اغېزې لاندې دي. سره له هغه چې په افغانستان کې د قبایلو ترمنځ او په قبیلو کې دننه د افرادو ترمنځ د کسانو اخیستلو او بدل دښمني موجودې دي مګر هغوی له خپلو هغو وروڼو سره چې د ډیورنډ کرښې ورڅخه بېل کړي دي ځانونه له یوې ریښې بولي. دا د ملي منطق خبره نه ده بلکه داسې یو شی دی چې د هغوی په وینو کې اخیستل سوی او په ما تحت شعور کې یې موجود دی.

د پښتنو اجتماعي سیاسي جوړښت ته که وګورو نو ډېر هغه څه پکښې موجود دي چې د ملت کېدلو لپاره لازم دي. دوی په یوه خاصه سیمه کې اوسېدلي او حکومت یې ورباندې کړی دی او له هغې سیمې څخه یې نور قدرتونه، چې پر دوی باندې یې د حکومت کولو تلابن کړی دی، په بریالیتوب سره ایستلي دي. دوی د قوم او ژبې له اړخه سره یو دي، په مذهب سره شریک دي، یوشان رواجونه لري او یوشان قبیلو او کورنیو ته منسوب دي او یوشان ادبیات، موسیقي، رقص او د هنر ډولونه یې درلودلي دي. په لنډ ډول ویلای سو چې دوی د سیاسي او اجتماعي موسسو له مخې سره یو شان دي او د تاریخ په اوږدو کې یې سیاسي همپانګې ساتلي ده او وخت په وخت یې د پښتنو نیشنلېزم را پیاوړی دی. دا چې دوی یوې مصنوعي کرښې سره بېل کړي دي، دا حقیقت دوی له دې څخه نه سي را ګرځولای چې د پاکستان په نورو قومونو کې، چې په شمېر کې تر دوی زیات دي، د خپلو وروڼو جذبېدل او منحلېدل ونه زغمي. پر دې برسېره د افغانستان مشران د خپلو خلکو، چې دوی یې قدرت ته رسولي دي، پښتني احساسات له نظره نه سي غورځولای او باید د هغوی د غوښتنو او احساساتو سره سم عمل وکړي.

نوربیا

د افغانستان دریځ — قانوني استدلال